



STUDIO DOKUMENTACJI PROJEKTOWEJ

Sp. z o.o.

Regon: 431236542

NIP: 946-22-61-076

20-004 Lublin, ul. Narutowicza 14/5a

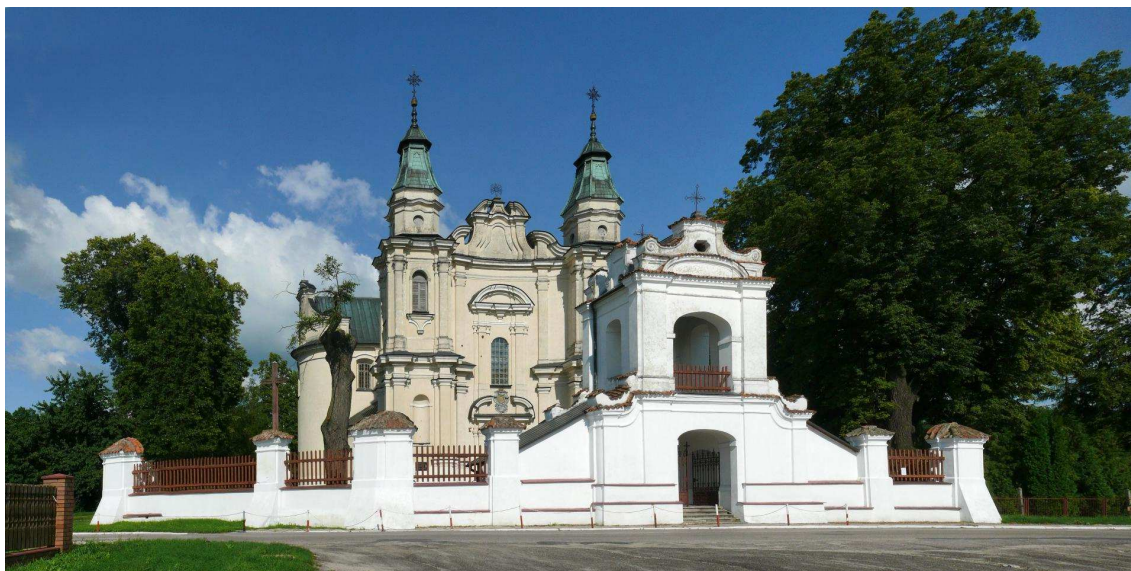
tel. 081 532-54-38 e-mail em.lublin@wp.pl

KRS 0000142812

Kapitał zakładowy 50 000 zł.

INWENTARYZACJA

ARCHITEKTONICZNO – KONSERWATORSKA KOŚCIOŁA P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA N.M.P. W OSTROWIE LUBELSKIM



INWESTOR:

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Niepokalanego Poczęcia N.M.P.
ul. Króla Zygmunta 1

21-110 Ostrów Lubelski

ZESPÓŁ AUTORSKI:

mgr inż. arch. Elżbieta Maćk

mgr inż. arch. Anna Wasek

mgr inż. arch. Małgorzata Malik
Pruszkowska

mgr inż. arch. Agata Zajdek

mgr inż. arch. Marcin
Fraszczuk

LUBLIN 2014

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA:

1. CZEŚĆ OPISOWA

- 1.1. Opis techniczny
- 1.2. Dokumentacja fotograficzna stanu obecnego budynku

2. CZEŚĆ GRAFICZNA

ZAGOSPODAROWANIE

- | | | |
|---------------------------------------|-------------|-------------|
| 2.1. Zagospodarowanie terenu | rys. nr Z/1 | skala 1:500 |
| 2.2. Zagospodarowanie terenu - zieleń | rys. nr Z/2 | skala 1:500 |

KOSCIÓŁ

- | | | |
|-----------------------------------|-------------|------------|
| 2.3. Rzut przyziemia | rys. nr A/1 | skala 1:50 |
| 2.4. Rzut - poziom 3m | rys. nr A/2 | skala 1:50 |
| 2.5. Schemat układu sklepień | rys. nr A/3 | skala 1:50 |
| 2.6. Przekrój A-A | rys. nr A/4 | skala 1:50 |
| 2.7. Przekroje B-B, C-C, D-D, E-E | rys. nr A/5 | skala 1:50 |
| 2.8. Elewacja zachodnia | rys. nr A/6 | skala 1:50 |
| 2.9. Elewacja południowa | rys. nr A/7 | skala 1:50 |
| 2.10. Elewacja wschodnia | rys. nr A/8 | skala 1:50 |
| 2.11. Elewacja północna | rys. nr A/9 | skala 1:50 |

OGRODZENIE

- | | | |
|---------------------------------------|--------------|------------|
| 2.12. Dzwonnica - rzut przyziemia | rys. nr B/1 | skala 1:50 |
| 2.13. Dzwonnica - rzut piętra | rys. nr B/2 | skala 1:20 |
| 2.14. Dzwonnica - przekrój A-A | rys. nr B/3 | skala 1:20 |
| 2.15. Dzwonnica - elewacja północna | rys. nr B/4 | skala 1:20 |
| 2.16. Dzwonnica - elewacja południowa | rys. nr B/5 | skala 1:20 |
| 2.17. Dzwonnica - elewacja wschodnia | rys. nr B/6 | skala 1:20 |
| 2.18. Dzwonnica - elewacja zachodnia | rys. nr B/7 | skala 1:20 |
| 2.19. Parkan - nr 1 - kapliczka | rys. nr B/8 | skala 1:20 |
| 2.20. Parkan - nr 2 - konfesjonał | rys. nr B/9 | skala 1:20 |
| 2.21. Parkan - nr 3 - furtka | rys. nr B/10 | skala 1:20 |
| 2.22. Parkan - nr 4 - kaplica | rys. nr B/11 | skala 1:20 |
| 2.23. Parkan - nr 5a i 5b - słupek | rys. nr B/12 | skala 1:20 |
| 2.24. Parkan - nr 6 - kapliczka | rys. nr B/13 | skala 1:20 |
| 2.25. Parkan - nr 7 - furtka | rys. nr B/14 | skala 1:20 |
| 2.26. Parkan - nr 8 - ławka | rys. nr B/15 | skala 1:20 |
| 2.27. Parkan - nr 9 - kaplica | rys. nr B/16 | skala 1:20 |
| 2.28. Parkan - nr 10 - ławka | rys. nr B/17 | skala 1:20 |
| 2.29. Parkan - nr 11 - furtka | rys. nr B/18 | skala 1:20 |
| 2.30. Parkan - nr 12 - kaplica | rys. nr B/19 | skala 1:20 |

OPIS TECHNICZNY

Do inwentaryzacji architektoniczno – konserwatorskiej kościół p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP w Ostrowie Lubelskim wykonanej dla potrzeb opracowania projektu elewacji i zagospodarowania terenu.

1. Podstawa opracowanie

- 1.1. Zlecenie Inwestora
- 1.2. Pomiary wykonane z natury przez zespół projektowy

2. Dzieje obiektu - rys historyczny

Zawarta w latach 1385-1386 unia polsko - litewska otworzyła wyjątkowo pomyślny okres dla rozwoju całej ziemi lubelskiej w tym także okolic Ostrowa. Lubelszczyzna znalazła się w centrum połączonych państw i na pograniczu trzech odmiennych zarówno gospodarczo jak i kulturowo państw: Polski, Litwy i Rusi. Zaczął rozwijać się handel międzynarodowy.

Ostrów leżał przy trakcie litewskim, który prowadził z Krakowa przez Sandomierz, Lublin, następnie Kolechowice do Ostrowa i dalej do Parczewa a potem na Litwę. W pierwszej połowie XV w. nastąpił dynamiczny rozwój osadnictwa na tych terenach a z tym wiąże się również powstanie parafii.

Fundatorem pierwszego kościoła w Ostrowie był szlachcic Teodoryk, właściciel wielu dóbr ostrowskich i to on zapewne zwrócił się do kapituły krakowskiej o pozwolenie na wybudowanie kościoła i założenie parafii.

27 września roku 1442 ówczesny biskup krakowski Zbigniew Oleśnicki wystawił dokument erekcyjny i pozwolił wybudować *„kościół parafialny na cześć Boga Wszechmogącego i jego Matki Panny Maryi pod wezwaniem św. Hieronima Wyznawcy i Doktora”*.

Nowo utworzona parafia obejmowała obok: Ostrowa, Głębokiego, Uścimowa i Kaznowa także Jedlankę i Wolę Kolechowską, które nie należały do żadnej z istniejących

wówczas parafii. W momencie tworzenia parafii ostrowskiej włączeni zostali do niej mieszkańcy wsi Kolechowice i Tyśmienica z parafii Łączna a także Brzeźnicy, Borek i młyna Kuli z parafii w Czemiernikach.

Wybudowanie kościoła i powstanie parafii miało istotne znaczenie dla wiernych, Ostrów stał się centrum życia religijnego dla mieszkańców wszystkich okolicznych osad. Tutaj przybywali ludzie z okolicznych wsi na uroczystości kościelne i odpusty. Obok ułatwienia dostępu wiernym do świątyni nie mniej ważne było znaczenie gospodarcze i handlowe. Nastąpiło ożywienie gospodarcze zarówno wsi parafialnej jak i najbliższej okolicy, zakładano młyny, stawy hodowlane, karczmy, przy których powstawały usługi rzemieślnicze np. kuźnie. Z nich korzystali podróżni, bowiem zatrzymywali się tu kupcy wiozący towary na Litwę i Ruś.

W XV w. parafia w Ostrowie miała patronat szlachecki, należała do archidiakonatu lubelskiego w biskupstwie krakowskim. Po podziale archidiakonatu lubelskiego na dekanaty ok. 1565 r. znalazła się w dekanacie parczewskim.

Wizytacja kościelna z 1603 r. zamykająca wiek XVI stwierdza, że do parafii Ostrów należy 13 wsi, gdzie niektóre z nich są oddalone od niej nawet o 15 km.

Pierwszy kościół w Ostrowie był drewniany, zbudowany przez fundatora, wspomnianego już Tedoryka. W kronice kościelnej opracowanej na podstawie dokumentów przez ks. Kanonika Józefa Grądzkiego, proboszcza tutejszej parafii w latach 1945 – 1970, zapisano uwagi dotyczące wyglądu świątyni pochodzące z wizytacji w 1565 r. *„Kościół jako mała, drewniana, ciasna i ciemna budowla, kryta gontem, z klepiskiem zamiast posadzki, posiadająca wejście od zachodu, cztery okna, dwa w nawie. Ozdobiony na ścianach malowidłami świętych i apostołów oraz wiszącym pod sufitem dużym krzyżem rzeźbionym. We wnętrzu znajdowały się trzy drewniane ołtarze – główny z obrazami Matki Bożej i po obu stronach dwa małe. W prawym obraz św. Wawrzyńca w lewym zaś malowidło tak zniszczone, że nie można było odczytać, kogo przedstawiało. Drewniane tabernakulum stało w lewym rogu prezbiterium na kolumnie przy ścianie. Ambona przy ścianie południowej, chrzcielnica na środku nawy i ławki dla wiernych. Obok prezbiterium od strony północnej znajdowała się mała, ciemna zakrystia. Przed wejściem do świątyni był ganek, wzdłuż zaś całego budynku krużganek. Po zachodniej stronie kościoła stała drewniana dzwonnica z zawieszonym na niej jednym dzwonem”.*

W pierwszej połowie XVII w. drewniana świątynia była remontowana, a kronika kościelna wspomina, że ówczesny proboszcz ks. Jan Pisarkiewicz pokrył ją gontem, chociaż wizytacja z 1650 r. mówi już o nowej świątyni zbudowanej przez tegoż proboszcza. Być może to była tylko gruntowna przebudowa starego kościoła. Konsekracji nowego /a może tylko przebudowanego?/, kościoła dokonał biskup Tomasz Oborski 6 października 1644 r.

Po wojnach szwedzkich i węgierskich, które przyniosły duże zniszczenia w całym Ostrowie w 1659 r. kościół został wyremontowany z funduszy starosty parczewskiego Daniłowicza. Działania wojenne w czasie wojny północnej w latach 1712 – 1717 spowodowały prawie całkowity upadek miasta, a pożar w 1732 r. zniszczył wiele domów i ratusz miejski. Kościół wówczas był stary i zniszczony, zamiast go remontować postanowiono zbudować nowy. Fundatorem nowej świątyni został Mikołaj Krzyniecki, skarbnik tembowski, dziedzic Berejowa, Babianki i Brzeźnicy Bychawskiej, wielki dobroczyńca ostrowskiego kościoła.

Według informacji ks. Stanisława Pawluczuka stojący po dziś dzień murowany kościół parafialny w Ostrowie usytuowany został w pewnej odległości na południe od dotychczasowego drewnianego i był wznoszony w latach 1755 – 1768. Konsekracji kościoła dokonał biskup bakoński Rajmund Jezierski w 1762 r.

Obecnie świątynia pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia NMP, pierwotnie w chwili fundacji nosiła wezwanie św. Hieronima. Pod koniec szesnastego wieku wymieniano w wizytacjach kościelnych także św. Wawrzyńca. Po wybudowaniu nowej, murowanej świątyni wezwanie to zostało zastąpione wezwaniem Niepokalanego Poczęcia NMP. Tytuł ten jest związany ze wzrastającym w XVII w. kultem znajdującego się w Ostrowie i uznawanego za cudowny obrazu Matki Bożej.

Kościół wg projektu Pawła Fontany, architekta nadwornego marszałka wielkiego litewskiego, księcia Pawła Sanguszki, został zbudowany w stylu rokokowym, charakterystycznym dla drugiej połowy XVIII w. Z kroniki parafialnej dowiadujemy się, że Paweł Fontana przebywał w Ostrowie w 1740 r. gdzie „złożył *wotum srebrne przedstawiające dziecię w powiciu*” przed cudownym obrazem Najświętszej Marii Panny i św. Wawrzyńca Męczennika.

Obecny kościół parafialny w Ostrowie jest budowlą murowaną z cegły, otynkowaną, z wejściem od strony zachodniej.

O fundatorze głosił napis umieszczony nad przejściem pod arkadami z prezbiterium do kaplicy im. Jezus *„Roku Pańskiego 1755 Mikołaj Krzyniecki, Dowódca Roty Loricatae, spadkobierca wsi Berechów /obecnie Berejów/, wzniołszy najpierw klasztor kapucynów lubartowskich, wybudował kościół ten z trwałego muru Panu Najlepszemu, Największemu ku czci Najświętszej Marii Panny”*. Dzisiaj napis ten nie istnieje.

W kościele parafialnym w Ostrowie Lubelskim przedmiotem szczególnej czci otoczony jest obraz Matki Bożej Ostrowskiej. Na publiczny kult tego wizerunku zezwolił papież Paweł V, który sprawował rządy w latach 1605 -1621

Obraz Matki Bożej znajduje się w kościele prawdopodobnie od chwili wybudowania pierwszego kościoła w piętnastym wieku. Wizytacja w 1565 r. stwierdza w dość szczegółowym opisie, że *„w ołtarzu głównym tzw. „wielkim” wisiły obrazy Matki Bożej i św. Wawrzyńca”*.

Po gruntownej przebudowie kościoła przez proboszcza Jan Pisarkiewicza z jego własnych funduszy, kolejna wizytacja z połowy wieku siedemnastego /1650/ mówi już o dobudowanej, *„nowej drewnianej kaplicy dedykowanej Najświętszej Maryi Pannie”*, w którym znajdował się *„obraz Matki Bożej cudami słynący”*. Przed kościołem stała drewniana, pięknie wyrzeźbiona figurka Matki Bożej.

Pielgrzymowanie wiernych wzmogło się od drugiej połowy XVII w. prawdopodobnie z wraz z rozwojem kultu cudownego obrazu, dzięki temu szybko zwiększał się stan wyposażenia kościoła w ornaty, kapy, kielichy, monstrancje. Wierni składali też wiele wot z prośbą lub w podzięcie za otrzymane łaski. Musiało ich być sporo, skoro część srebrną za zgodą konsystorza, przetopiono w 1791r. obracając fundusze na remont kościoła.

W 1915 roku z ostrowskiej dzwonnicy zostały zabrane przez Rosjan 3 dzwony. Napisy na nich informowały, że były odlane w 1669, 1787 , i 1882 r.

3. Usytuowanie obiektu

Kościół p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP usytuowany jest w Ostrowie Lubelskim przy ul. Jana Pawła II, przy drodze wojewódzkiej nr 813 łączącej Międzyrzec Podlaski z Łęczną.

Zespół kościelny położony jest na lekkim wzniesieniu wśród bagien w pd. części miasteczka na dawnym jego południowym przedmieściu. Kościół orientowany, stoi w otoczeniu cmentarza, z murowanym ogrodzeniem wokół i dzwonnica bramową na osi głównego wejścia.

4. Opis obiektów

KOŚCIÓŁ

Budynek wzniesiony z cegły na zaprawie wapiennej, w partiach nowych na zaprawie cementowo – wapiennej, obustronnie gładko otynkowana.

Kościół jest dwuwieżowy, jednonawowy. Otrzymał plan symetrycznego krzyża o szerszych i dłuższych - dwuprzęsłowych ramionach nawy i prezbiterium oraz nieco węższych i jednoprzęsłowych ramionach transeptu, z kolistym obejściem w partii skrzyżowania, poprowadzonym za czterema skośnie ustawionymi, szerokimi filarami przęsła centralnego. Zamknięte półkoliście ramiona transeptu wystają poza obrys niskiego obejścia. Analogiczne zamknięcie prezbiterium wysunięte przed lico ujmującej go pary piętrowych kwadratowych przybudówek zakrystii i skarbcza o zaokrąglonych narożnikach.

Wnętrze w porządku doryckim z podziałami pilastrowymi. Nawa i prezbiterium sklepione kolebką z lunetami na gurtach, w przęśle centralnym sklepienie kopulaste z czterema lunetami. W zach. przęśle trójarkadowa empora chóru muzycznego ze sklepioną kruchtą. Dwukondygnacyjną, trójosiową fasadę flankuje para wież przy narożach korpusu, których boki wraz z częścią środkową tworzą wklęsłą powierzchnię wypełnioną podestem schodów. Fasada wraz z wieżami o podziałach pilastrowych – kondygnacja dolna w porządku doryckim na piedestałach, górna - w uproszczonym korynckim. Na osi parteru konchoidalne wnęki w opaskach, okna górnej kondygnacji półkoliście zakończone, zamknięte drewnianymi żaluzjami. W środkowej strefie

ściany spiętrzone obramienia głównego prostokątnego wejścia i zamkniętego półkoliście okna chóru w formie dwóch doryckich edicul o segmentowych frontonach, dolny - rozerwany. W przerwie frontonu nad wejściem wmurowany drewniany kartusz z herbem Lubicz. W zwieńczeniu fasady szczyk ze zdwojonymi „siedzącymi” podporami, gzymsem i rozerwanym frontonikiem, flankowany falistymi przyczółkami, dotykającymi wież. Smukłe hełmy wież ustawione na murowanych cokołach o ściętych narożnikach z pojedynczym okulusem w polu środkowym, zamknięte nadwieszonymi gzymсами. Pokryte blachą hełmy mają kształt ściętego, kopulastozakończonego ostrosłupa o ugiętych ściankach i sfazowanych narożach. Pozostałe elewacje z podziałami pseudopilastowymi. Wygięte szczyty transeptu w kształcie doryckich edicul na cokole, ze spływami i segmentowymi rozerwanymi frontonami w zwieńczeniu. Na przecięciu kalenic wznosi się pokryta blachą arkadowa sygnaturka, wsparta w narożach ustawionymi diagonalnie spływami, zwieńczona gzymsem, zakończona dwudzielną kopułką z iglicą i krzyżem. Okna nawy i prezbiterium zamknięte łukiem odcinkowym, okna w obejściu - łukiem półkolistym. Okna bocznych aneksów z zakrystią i skarbcem prostokątne. Dachy i hełmy wież kryte blachą miedzianą. Posadzki w korpusie terakotowe, w prezbiterium marmurowe. Schody zewnętrzne z płyt z czerwonego piaskowca.

Do wnętrza świątyni prowadzą cztery wejścia. Nad wejściem głównym znajduje się portal z drewnianym kartuszem herbu Lubicz fundatora Mikołaja Krzynieckiego.

Pod prezbiterium znajdują się krypty wykorzystywane początkowo do grzebania zmarłych, czego zaniechano na początku XIX w.

DZWONNICA

Brama murowana z cegły w układzie trójdzielnym z dwukondygnacyjną wieżą dzwonną na osi i parą niższych aneksów ze schowkami po bokach. Do ich boków dostawione wtórne dobudówki o dachach pulpitowych (l. 30. XX w.). W parterze wieży otwór bramy o łuku koszowym z betonowymi schodami od strony ulicy, ujęty para pilastrów toskańskich z belkowaniem, opadającym łukowo na boczne aneksy zakończone niższymi pilastrami, z parą pseudowolutowych spływów sięgających górnej kondygnacji. Kondygnacja górna w formie arkady filarowej o łuku koszowym z doryckimi pilastrami, zwieńczona belkowaniem i dwustronną attyką z wpisanim

koszowym frontonem na osi przejazdu. Nad nim szczycik zamknięty wygiętym gzymsem, wspartym na parze wolut przechodzących w pilasterki. W obu bokach tej kondygnacji prostokątne otwory zamknięte koszowym łukiem nadwieszonym. Dach dwuspadowy o kalenicy w osi przejazdu. W partii dachu na osiach bocznych otworów murowane ślepe lukarny zamknięte gzymsem o łuku nadwieszonym, z węgarkami ujętymi płaskimi pionowymi wolutkami. Otwór bramy zamknięty ażurowymi skrzydłami z metalowych profili (1911 r.).

OGRODZENIE

Starszą, zach. część ogrodzenia tworzą ażurowe przęsła z podmurówką i drewnianymi sztachetami między filarkami, zakończonymi gzymsem i czapą z dachówki. Fragment muru od strony pd. podzielony analogicznymi filarkami. W załamaniach ogrodzenia rozmieszczono cztery murowane konfesjonały w arkadowych, zamkniętych półkoliście wnękach, przedzielonych parą uskokowych ścianek z drewniana ławeczka pomiędzy nimi. Boki nisz ozdobione parą półkolistych „uszków”. W ich zwieńczeniu rozerwany półkolisty fronton przechodzący dołem w szczycik ujęty parą wygiętych lizenek, zakończonych dwuspadową czapką. Piąta nisza bez ścianek w prostym odcinku muru pn. Po pn. stronie arkadowa furta o łuku odcinkowym, brama w murze na dwóch słupach z ażurowymi skrzydłami z i kaplica. Druga kaplica w murze od Pd. Kaplica przy bramie (pn.) na rzucie kwadratu z dwiema niszami wewnątrz i murowanym ołtarzykiem. Elewację ze środkowym pseudoryzalitem, ujętym parą wąskich ścianek z małymi niszami. Wejście prostokątne o łuku odcinkowym. Trójkątny szczyłek odcięty małym gzymsem kordonowym, obiegającym zewnętrzne ściany kaplicy. Dach dwuspadowy kryty blachą. Kaplica po stronie pd. na rzucie zbliżonym do kwadratu o zaokrąglonych zewnętrznych narożnikach. Front z szerokim pseudoryzalitem i poszerzonym wejściem o łuku odcinkowym, zakończony trójkątnym szczytem, oddzielonym małym gzymsem, obiegającym ściany kaplicy. Podobny szczyt od strony tylnej. Dach dwuspadowy kryty blachą. Dwie bliźniacze kaplice od strony wsch. na rzucie kwadratu, o elewacjach bez podziałów, wyodrębnionych z muru ogrodzenia płytkim pseudoryzalitem. Ściany zwieńczone małym gzymsem, z trójkątnymi szczytami od strony frontowej i tylnej. Część nowszą muru pd. stanowi mur podzielony wtopionymi filarkami, po wsch. stronie cmentarza

część zach. muru w formie ślepych szerokich arkad o ceglanych łukach odcinkowych wspartych na ceglanych filarkach.

5. Wyposażenie kościoła

Wyposażenie kościoła utrzymane jest w stylu późnobarokowym, rokokowym i neoklasycystycznym z elementami sztuki ludowej. W świątyni znajduje się 5 ołtarzy - dwa drewniane i trzy murowane. Jako pierwszy zbudowano wraz z kościołem ołtarz główny drewniany wolnostojący z obejściem z tyłu. Po bokach głównego ołtarza stoją 2-wu metrowej wysokości postacie Aarona z kadzielnicą i proroka z księgą oraz dwa anioły. W środku rokokowe tabernakulum z obrotowym tronem konchowym. Na szycie hierogram Maryi w aureoli promieni oraz dwa anioły trzymające mitrę. U góry obraz św. Wawrzyńca. Wcześniejszy, stary obraz zastąpiono w 1881 r. obrazem tegoż świętego, namalowanym przez Wojciecha Gersona.

Mensę ołtarza ozdabia wykonane w 1881 r. piękne, haftowane szklanymi koralikami, antepedium z postacią Maryi i św. Urszuli. Dekoracji ołtarza dopełniają dwa drewniane relikwiarze, stojące po obu stronach tabernakulum, z relikwiami św. Urszuli i bł. Wincentego Kadłubka, pochodzące z ok. 1888 r.

W centrum nastawny obraz NMP, uznawany za cudowny i czczony od połowy XVII w. W starej drewnianej świątyni umieszczony był w osobnej kaplicy.

Na filarach bliższych prezbiterium umieszczono dwa zwrócone w stronę środka kościoła ołtarze. Ufundował je proboszcz Jan Józef Szumla, na cześć swoich patronów przed rokiem 1781. Obydwa murowane, ozdobione stiukami, w stylu późnego baroku. Ozdobione podwójnymi obrazami olejnymi, utrzymanymi w konwencji pseudoklasycznej, namalowanymi w latach 1880-1882 przez Władysława Gepnera.

Patrząc od strony ołtarza głównego po stronie prawej ołtarz św. Józefa, z jego obrazem, a nad nim wisi obraz św. Katarzyny Aleksandryjskiej. Nad mensą znajduje się złożona płaskorzeźba przedstawiająca św. Jana Kantego pochodzi z pierwszej połowy XIX w /obecnie przesłonięta obrazem stojącym/. Po drugiej stronie ołtarz św. Jana Ewangelisty z obrazami: Apostoła i Marii Magdaleny oraz płaskorzeźbą św. Stanisława Kostki.

Obecnie obraz św. Jan Ewangelisty wisi przed wejściem do zakrystii, w ołtarzu znajduje się obraz Miłosierdzia Bożego.

Dwa ołtarze boczne umieszczono w kaplicach utworzonych przez ramiona transeptu. W transepcie północnym drewniany, rzeźbiony, barokowy ołtarz św. Krzyża ufundowany przez prebendarza ks. Mateusza Gładowskiego w roku 1762. W centrum pod baldachimem zawieszony jest wielki krucyfiks – 1,6 m wys. Po bokach umieszczono cztery rokokowe, o wys. 1,5 m połączone rzeźby: Matki Boskiej Bolesnej, św. Jana Ewangelisty oraz proroków Izajasza i Ezechiela.

Po przeciwległej stronie w drugiej kaplicy znajduje się ołtarz Imienia Jezus. Pierwotnie był drewniany, w latach 1789-1792 został zastąpiony murowanym, ufundowanym przez bractwo różańcowe. Do ozdoby ołtarza wykorzystano elementy starsze, być może z poprzedniego ołtarza. W centrum złożona drewniana płaskorzeźba Imienia Jezus z monogramem, postacią Dzieciątka i adorującymi jezuitami. Po bokach złożone posągi biskupów.

Przy drugiej parze filarów umieszczono położone naprzeciw ambonę i chrzcielnicę. Ambona /po prawej stronie od ołtarza/, drewniana, z wejściem po schodkach przez filar, nad nią baldachim z aniołem trzymającym otwartą księgę. Po przeciwległej stronie drewniana chrzcielnica w kształcie wazonu z pokrywą na marmurowej trzystopniowej podstawie. W tle na filarze złożona płaskorzeźba chrztu Chrystusa w Jordanie. Całość zwieńczona drewnianym baldachimem.

Za filarami w przejściu do kaplic stoją drewniane konfesjonały z obrazami św. Piotra i św. Pawła, wykonane ok. 1781 r.

Na chórze organy ozdobione stosownie do reszty wyposażenia kościoła z postaciami aniołów i św. Cecylii patronki śpiewu kościelnego ufundowane przez ks. Szumlę.

Wystroju wnętrza dopełniają wykonane w 1908r. przez Władysława Barwickiego malowidła temperowe na sklepieniu. Nad prezbiterium Chrystus błogosławiący chleb i wino, w centrum transeptu Matka Boża Nieustającej Pomocy oraz postacie czterech Ewangelistów. Pozostałe partie sufitu i ścian były wielokrotnie przemalowywane i w ten sposób usunięto inne malowidła ściennie, które dopełniały wystroju kościoła.

Integralną częścią kościoła jest dzwonnica, którą wybudowano z funduszy Mikołaja Nieprzeckiego, podczaszego lubelskiego, mieszkającego w Jedlance.

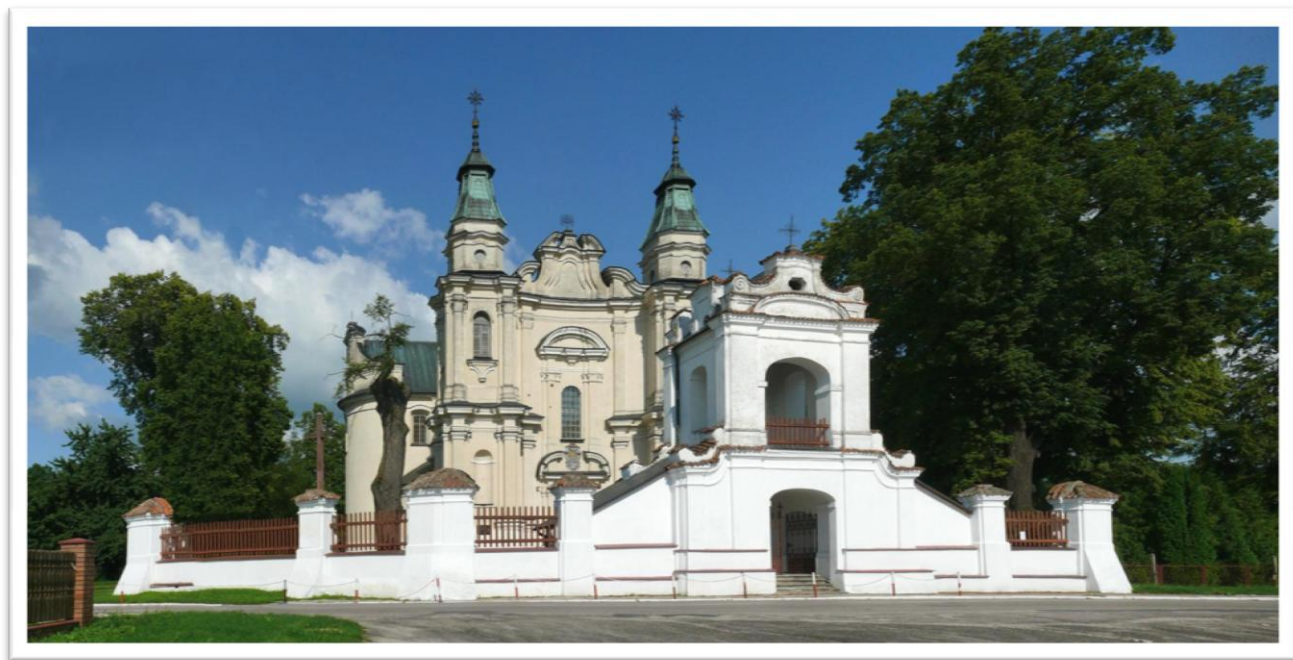
6. Wielkości charakterystyczne

Powierzchnia zabudowy - 677,64 m²

Powierzchnia użytkowa - 400,57 m²

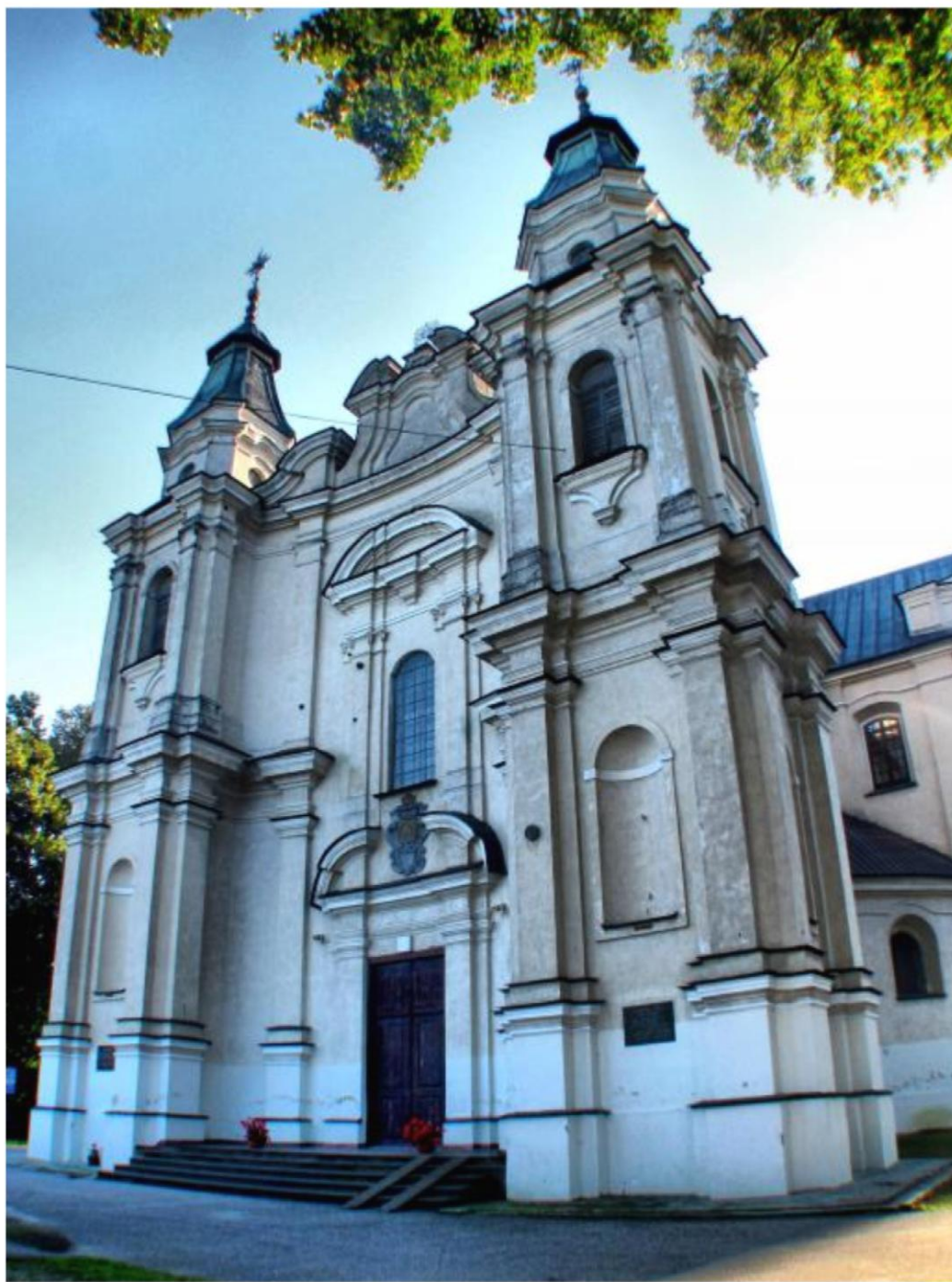
Kubatura - ok. 4970 m²

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 1 Widok ogólny zespołu kościelnego

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 2 Elewacja wejściowa kościoła

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 3 Portal wejściowy z drewnianym kartuszem herbu Lubicz fundatora Michała Krzynieckiego

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 4 Kościół - widok od strony południowego wschodu

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 5 Dzwonnica - wiodok od strony ulicy Jana Pawła II

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 6 Dzwonnica - widok od strony kościoła

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 7 Ołtarz główny z obrazem Matki Bożej Ostrowskiej i obrazem Św. Wawrzyńca

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 8 Ołtarz boczny - południowy transept - ołtarz Imienia Jezus

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 9 Ołtarz boczny - północny transept - ołtarz św. Krzyża

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 10 Ołtarz na filarze - obrazy św. Józefa i św. Katarzyny Aleksandryjskiej

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 11 Ołtarz na filarze - ołtarz Miłosierdzia Bożego

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 12 Malowidła temperowe na sklepieniach autorstwa Wł. Barwickiego

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 13 Posadzka w kościele

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



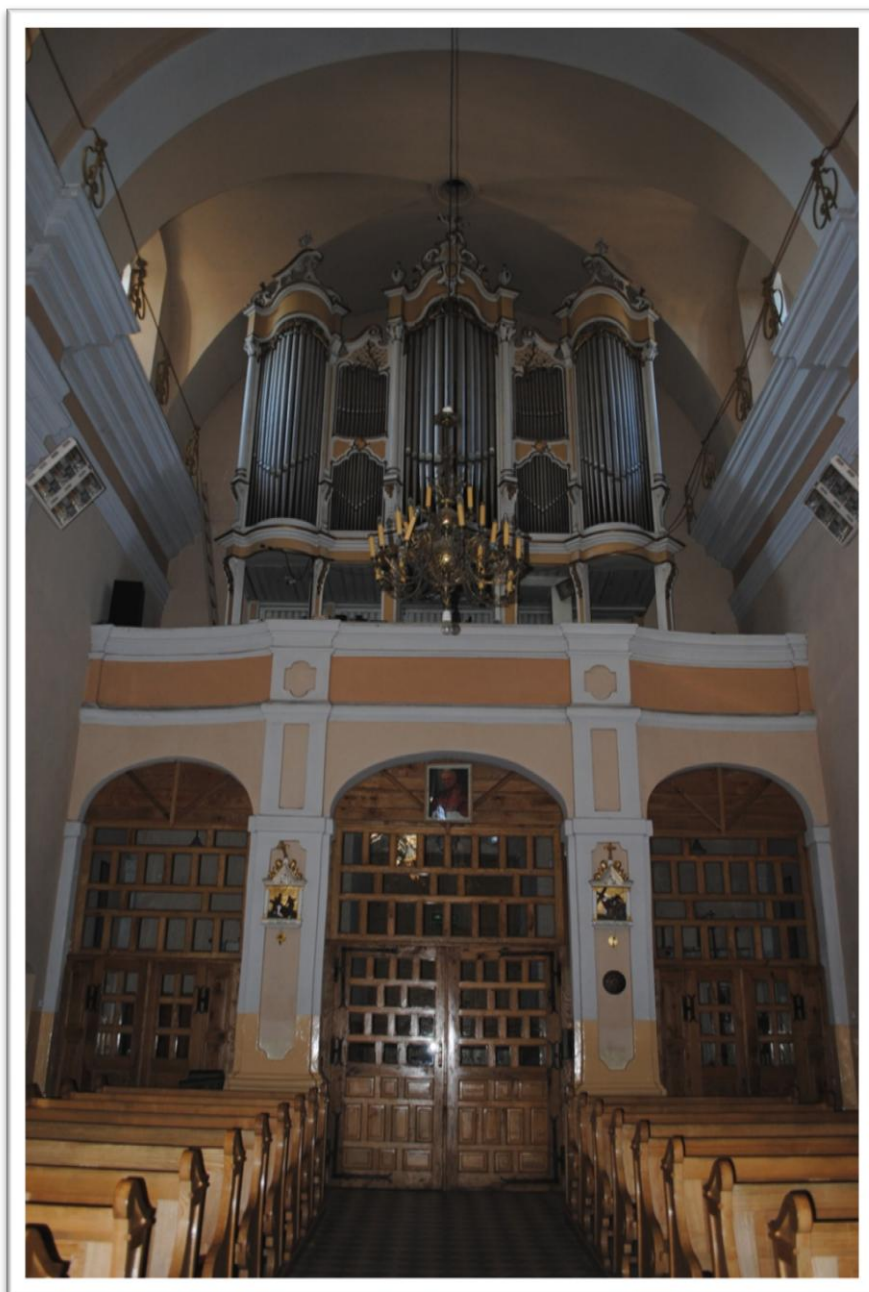
fot. 14 Drewniana ambona

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 15 Chrzcielnica

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 16 Chór i organy ozdobione postaciami aniołów i św. Cecylii

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 17 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 1 KAPLICZKA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 18 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 2 KONFESJONAŁ

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 19 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 3 FURTKA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 20 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 4 - KAPLICA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 21 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 5 SŁUPEK

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 22 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 6 KAPLICZKA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 23 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 7 FURTKA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 24 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 8 ŁAWKA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 25 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 9 KAPLICA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 26 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 10 ŁAWKI

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 27 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 11 FURTKA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 28 Fragment parkanu wokół kościoła - nr 12 KAPLICA

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 29 Rzeźba z elewacji frontowej kościoła, obecnie przechowywana w pomieszczeniach dzwonnicy

KOŚCIÓŁ P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W OSTROWIE LUBELSKIM



fot. 30 Rzeźba z elewacji frontowej kościoła, obecnie przechowywana w pomieszczeniach dzwonnicy